

Discernământul, un scut pentru redeșteptare

Text de memorat: „Vezi cât de mult iubesc eu poruncile Tale: înviorează-mă, Doamne, după bunătatea Ta! Temelia Cuvântului Tău este adevărul și toate legile Tale cele drepte sunt veșnice.” (Psalmii 119:159,160)

La începutul slujirii mele ca pastor, am studiat Biblia cu o familie dintr-o zonă rurală din Tennessee. Într-o zi, a intrat în cameră un bărbat solid care fuma un trabuc. S-a oprit în fața noastră și a declarat fericit că Domnul îl vindecase de cancer la plămâni!

M-am gândit de multe ori la experiența aceasta. Bărbatul acesta credea cu sinceritate că Duhul Sfânt îl vindecase în mod miraculos. Însă a devenit vindecarea lui o realitate ca urmare a credinței sale? Sunt semnele și minunile întotdeauna niște dovezi ale lucrării Duhului Sfânt? Ne putem întemeia credința doar pe semne și minuni? Ce rol au semnele și minunile într-o falsă redeșteptare?

Când abordăm tema redeșteptării, trebuie să ne punem întrebarea: *Este oare posibil ca Diavolul să creeze un fals extaz religios pentru a da impresia că a avut loc o redeșteptare autentică?*

Săptămâna aceasta ne vom opri asupra semnelor distinctive ale redeșteptării autentice și le vom compara cu semnele redeșteptării false. Cunoașterea deosebirilor dintre ele ne vor feri de amăgirile vrăjmașului.

Voia lui Dumnezeu și Cuvântul Său

În centrul spiritualității autentice se află cunoașterea lui Dumnezeu și împlinirea voii Sale (Ioan 17:3; Evrei 10:7). Orice așa-numită „redeșteptare” care pune accent mai degrabă pe experiență decât pe ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu își ratează scopul. Duhul Sfânt nu ne va duce niciodată într-o altă direcție decât aceea arătată de Cuvântul Sfânt. Din contră, El ne îndrumă spre Cuvânt (2 Timotei 3:15,16). Scriptura este fundamentul și esența oricărei redeșteptări reale.

1. Ce ne spun următoarele pasaje din Psalmul 119 despre relația dintre redeșteptare și Cuvântul lui Dumnezeu? Enumără toate beneficiile spirituale pe care ni le aduce Cuvântul. Ce înseamnă aceste făgăduințe în mod practic, în experiența noastră cu Domnul? Psalmii 119: 11, 25, 28, 49, 50, 67, 81, 105, 130, 154.

În predica despre Pâinea vieții, Domnul Isus a explicat care este esența redeșteptării și temelia vieții spirituale: „Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață” (Ioan 6:63). Afirmarea aceasta are o importanță deosebită pentru noi. Duhul Sfânt – sursa redeșteptării spirituale – le vorbește prin Cuvânt celor care îl primesc prin credință și le oferă o viață spirituală profundă. Redeșteptarea are loc atunci când Duhul Sfânt imprimă cuvintele Domnului Isus în mintea noastră: „Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»” (Matei 4:4).

„În multe dintre redeșteptările din ultima jumătate de secol, au fost implicate, într-o măsură mai mare sau mai mică, aceleași forțe care își vor manifesta influența în mișcările mai ample din viitor. În toate există entuziasm și un amestec bine proporționat de adevăr și falsitate care induce în eroare. În ciuda acestui fapt, nimeni nu trebuie să se lase înșelat. În lumina Cuvântului lui Dumnezeu, nu este greu de stabilit natura acestor mișcări. Oriunde oamenii neglijează mărturia Bibliei, întorcând spatele acelor adevăruri clare și răscolitoare pentru suflet care cer abnegație și renunțare la lume, putem fi siguri că binecuvântarea lui Dumnezeu nu este revărsată.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 464

Esența redeșteptării autentice este descoperirea voii lui Dumnezeu așa cum este ea indicată în Cuvântul Său. Domnul Isus a dus o viață plină de Duhul Sfânt. De la naștere la moarte, a fost condus și împuternicit de Duhul Sfânt.

Dragostea lui Dumnezeu și Legea Sa

În esență, redeșteptarea înseamnă cunoașterea Domnului Isus. Ea constă dintr-o revigorare a facultăților spirituale și este o experiență personală indispensabilă. În acest sens, apostolul Pavel le mărturisește efesenilor că rugăciunea sa era ca ei să cunoască „dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință” ca să poată ajunge „plini de toată plinătatea lui Dumnezeu” (Efeseni 3:19).

În parabola despre cele zece fecioare, cinci dintre ele sunt descrise ca având numai o formă de evlavie și de credință, dar nu și o experiență vie cu Domnul. În final, Isus arată care este marea lor lipsă: „Adevărat vă spun că nu vă cunosc!” (Matei 25:12).

Cunoașterea lui Dumnezeu duce întotdeauna la ascultare. Legea ne descoperă dragostea Sa. Cu cât avem o relație mai profundă cu Hristos, cu atât avem o dorință mai mare de a-l fi plăcuți. Ascultarea este rodul iubirii. Cu cât îl iubim mai mult, cu atât ne dorim mai mult să ascultăm de El. Este îndoielnică orice așa-zisă redeșteptare care nu subliniază nevoia după pocăință pentru situațiile în care am călcat Legea Sa cu bună știință. Exaltarea religioasă poate să dureze o vreme, dar nu va produce o schimbare spirituală durabilă.

2. Care sunt, din punctul de vedere al lui Ioan, dovezile că un om îl cunoaște pe Dumnezeu? 1 Ioan 2:3-6; 4: 7, 8, 20, 21.

În aceste pasaje, Ioan transmite foarte clar două idei principale: în primul rând, cunoașterea de Dumnezeu duce la păzirea poruncilor Sale, iar, în al doilea rând, dragostea de Dumnezeu duce la iubirea de oameni. Putem conchide, fără să greșim, că spiritualitate a autentică se va manifesta prin transformarea vieții. Esența re deșteptării nu este senzația plăcută a apropierei de Isus, ci o viață transformată, plină de bucuria de a-l sluji lui Isus. Marele scop pe care îl urmărește Dumnezeu prin redeșteptare este acela de a ne aduce mai aproape de El, de a ne întări consacrarea față de planul Său pentru viața noastră și de a ne trimite între oameni pentru a susține cauza Sa prin mărturia noastră.

Cum sunt relațiile tale cu oamenii? Ce îți spune aceasta despre relația ta cu Domnul? Ce poți face pentru a-ți îmbunătăți relația cu oamenii și cu Domnul?

Formalismul, fanatismul și credința

Una dintre cerințele redeșteptării adevărate este să trecem dincolo de crusta de gheață a formalismului și, totodată, să ne ferim de flăcările mistuitoare ale fanatismului. Formalismul înseamnă încremenirea la nivelul de spiritualitate existent la un moment dat. El se mulțumește cu câteva fărâme de religie, dar neagă realitatea vie a credinței. De cealaltă parte, fanatismul este tendința de a duce totul la extrem. El este o manifestare unilaterală, deoarece pune accent pe un aspect al credinței și le neglijează pe celelalte. În multe cazuri, fanaticii manifestă autosuficiență și spirit de critică. Apostolul Pavel avea o mare dorință pentru membrii bisericii creștine: „Ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire” (Efeseni 4:14).

3. Ce aflăm despre formalism din cuvintele prin care Isus îi mustră pe farisei? Matei 23:27,28; Luca 11:39,40; Marcu 7:5-9.

4. Ce aflăm despre cei care cred că semnele și minunile sunt o dovadă a calității de urmași credincioși ai lui Isus? Matei 7:21-23.

În ambele situații, problema de fond este legată de starea inimii. Semnele și minunile nu pot substitui niciodată credința biblică autentică. Ele nu pot lua locul supunerii față de voia lui Dumnezeu și față de Cuvântul Său. Esența redeșteptării reale este credința care pătrunde adânc în suflet, conducând la o viață de ascultare de Domnul. Când se bazează pe Biblie, ea este un ecou al cuvintelor lui Ioan: „Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră” (1 Ioan 5:4).

„Ce tip de credință biruie lumea? Credința care îl primește pe Hristos ca Mântuitor personal, credința pe care o ai atunci când îți recunoști neputința, incapacitatea totală de a te mântui, și te prinzi, ca de singura ta speranță, de Ajutorul care are putere să izbăvească.” – Ellen G. White, *Asemenea lui Hristos*, p. 21

Spre ce înclini mai ușor: spre formalism și tradiție ori spre experiență și exaltare? Cum poți să păstrezi echilibrul?

Slujirea și minunile

De multe ori, redeșteptările false pun accentul în primul rând pe minuni. Însă redeșteptările adevărate au în centru slujirea. În timp ce redeșteptările false scot în evidență semnele și minunile spectaculoase, redeșteptările adevărate recunosc faptul că minunea cea mai mare este o viață schimbată.

Minunile de vindecare ale Domnului Isus atestau faptul că El era Mesia. Ca Răscumpărător al nostru milos, El era preocupat de alinarea suferinței oamenilor. Însă cea mai mare preocupare a Sa era mântuirea tuturor celor pe care îi atingea cu harul Său vindecător. Scopul lucrării Sale de răscumpărare era acela de a căuta și a mântui omenirea pierdută (Luca 19:10). În ocazia în care a vindecat un slăbănog, Isus le-a spus fariseilor cărtitori: „Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, «Scoală-te», a zis El slăbănogului, «ridică-ți patul și du-te acasă»” (Matei 9:6). În urma acestei minuni, mulțimea L-a lăudat pe Dumnezeu (Matei 9:8).

Observăm, aşadar, că minunile erau o parte a lucrării Sale de slujire, și nu ținta ei principală.

5. Ce ne spun textele următoare despre modul În care vor fi amăgiți oamenii În zilele finale ale istoriei? 2 Tesaloniceni 2:9-12; Matei 24:11-13,24; Apocalipsa 19:20.

În ultimele zilele, oamenii se vor lăsa înșelați de niște false minuni „pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți”. Când dorința după spectaculos este mult mai mare decât dorința după o viață nouă în Hristos, mintea este pregătită să primească înșelăciunea. Parabola cu omul bogat și săracul Lazăr se încheie cu următoarele cuvinte frapante: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți” (Luca 16:31). Altfel spus, semnele și minunile senzaționale nu pot lua niciodată locul cunoașterii și al respectării Cuvântului lui Dumnezeu. Ascultarea de El este primordială; semnele și minunile, dacă se produc, au întotdeauna o importanță secundară.

Ce minuni s-au produs în viața ta, în umblarea cu Domnul? Ce ai învățat din ele? Cât de importante sunt ele pentru credința ta?

Roade și daruri

6. Care sunt motivele principale pentru care Dumnezeu îi oferă bisericii Sale daruri spirituale? 1 Corinteni 12:4-7; Romani 12:4-8; Efeseni 4:11-16.

Darurile Duhului Sfânt pot fi împărțite în două mari categorii: darurile „calități” și darurile „chemări”. De exemplu, darul ajutorării, cel al ospitalității, al îmbărbătății și al învățării altora sunt calități pe care Dumnezeu li le oferă credincioșilor (Romani 12:6-8). Darul de a fi apostol, profet, evanghelist sau pastor/învățător este o chemare (Efeseni 4:11,12). Ambele tipuri de daruri au același obiectiv: consolidarea vieții spirituale a bisericii și pregătirea ei pentru misiune. Ele nu au fost date ca scop în sine, ci spre binele bisericii.

7. Ce înțelege apostolul Pavel prin expresia „umblați cârmuiți de Duhul” din Galateni 5:16? Citește Galateni 5:22-25 și notează roadele acestei vieți trăite sub îndrumarea Duhului Sfânt. (Vezi și Ioan 15:1-7.)

Orice presupusă redeșteptare care nu pune preț pe roadele Duhului, ci pe intrarea în posesia darurilor Duhului, este periculoasă. Dacă Domnul le-ar oferi darurile Duhului credincioșilor care nu manifestă roadele Duhului, atunci biserica ar deveni o casă de egoiști și de lăudăroși. Ar fi la fel ca atunci când conectezi un cablu deteriorat la rețeaua electrică: un adevărat dezastru!

Feriți-vă de redeșteptările care sunt preocupate mai degrabă de darurile și de puterea Duhului Sfânt decât de ascultarea de voia lui Dumnezeu și de transformarea caracterului pentru a aduce roadele Duhului.

Ce i-ai spune unei persoane care declară că a văzut cu ochii ei o manifestare supranaturală venită de la Dumnezeu? Cum ai putea să o ajuți să își dea seama cine este sursa acelei manifestări? În ce mod ne ajută cunoștințele despre marea luptă să descoperim cine se află în spatelul diferitelor minuni?

Studiu suplimentar

„Făgăduința primirii Duhului Sfânt nu este apreciată așa cum ar trebui să fie. Împlinirea ei nu se realizează așa cum ar fi fost posibil. Ceea ce face ca lucrarea Evangheliei să fie atât de lipsită de putere este tocmai absența Duhului Sfânt. Lucrătorii pot avea cunoștințe, talente, elocvență și toate aptitudinile naturale sau dobândite, dar, fără prezența Duhului lui Dumnezeu, nicio inimă nu va fi impresionată și niciun păcătos nu va fi câștigat pentru Hristos. Pe de altă parte, dacă lucrătorii sunt în legătură cu Domnul Hristos și dacă dețin darurile Duhului Sfânt, chiar și cel mai neînțeles și cel mai puțin cunoscut dintre ucenicii Săi va avea o putere care va impresiona inimile. Domnul îi va face să fie mijlocul de manifestare a celei mai înalte puteri din univers.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 328

„Cuvintele apostolului, pline de un călduros apel, nu au rămas fără rod. Duhul Sfânt a lucrat cu mare putere și mulți ale căror picioare rătăciseră pe căi străine au revenit la credința lor de la început în Evanghelie. De atunci încolo, ei au rămas statornici în libertatea prin care Hristos îi făcuse liberi. În viața lor se manifestau roadele Duhului – «dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia,

blândețea, înfrânarea poftelor». Numele lui Dumnezeu era proslăvit și mulți au fost adăugați la numărul credincioșilor din toată regiunea aceea.” – Idem, *Faptele apostolilor*, p. 388

Întrebări pentru discuție

1. Meditează mai mult la contrastul dintre formalismul rece și fanatismul nestăvilit. Putem afirma că aceste două poziții se află la poli opuși? Este posibil ca o biserică să fie concomitent și fanatică, și formalistă? Dacă da, cum anume se manifestă o astfel de biserică? Ce efecte negative au fanatismul și formalismul asupra re-deșteptării și reformei? Ce poți spune despre biserica ta locală? Care este starea ei din acest punct de vedere? Cum o poți ajuta să-și găsească echilibrul?
2. Ce exemple de re-deșteptări false din lumea contemporană poți da? De unde știi că sunt false? Pe de altă parte, este greșit să credem că Dumnezeu conduce o re-deșteptare printre aceia care, deși Îl iubesc, nu au cunoștințele pe care le avem noi?
3. Discutați răspunsurile la întrebările de joi. Ce puteți învăța din răspunsurile tuturor membrilor grupei?